

DUŠAN VALENT

TRINÁSTA ČIERNA DÚHA

artis
omnis

TRINÁSTA
ČIERNA DÚHA

Dušan Valent © 2026

Cover © Rantared 2026

Map illustration © František Hříbal 2026

Illustrations © Nicolas A. Vico, Leafy, Pavol Jelínek 2026

Slovak Edition © Artis Omnis 2026

ISBN 978-80-8201-331-6

DUŠAN VALENT

TRINÁSTA ČIERNA DÚHA

2. časť série Slnko v oku, smrť na dlani

Všetci chcú zachrániť svet.
Lenže každý inak.

Artis Omnis

ZOZNAM POSTÁU

Astéria – veľmožka verná Beiterovi, prezývaná Britva oblohy; váha, či zachráni seba, alebo Oregdom

Beiter – správca Oregdomu, pán Mora kráterov; chce zachrániť Oregdom aj za cenu, že nezachráni seba

Belyon – syn nebohého panovníka Aeristoklevesa; o záchrane Oregdomu neuvažuje, lebo má úplne iné problémy

Berdyom – alebo Pán, vedomie, ktoré sídlilo v Majáku; záchrana Oregdomu je nevyhnutným dôsledkom jeho úsilia

Hayan – poradca Kerguryona; mal by viacero nápadov, ako zachrániť Oregdom, keby sa ho na to niekto opýtal

Kerguryon Nesmrteľný – mocný veterán, vládca Manuových rovín a správca Čiernych pustatín; chce zachrániť Oregdom, no po svojom

Kwelemahos – vychýrený prieskumník nasadený na jednu z hrozieb, pred ktorými treba zachrániť Oregdom

Kyun – nebohý mentor Prie, švagor a dlhoročný spolubojovník Kerguryona; keby žil, určite by pomohol zachrániť Oregdom

Leukona – ambiciózna veľmožka a zhodou nešťastných okolností neter Kerguryona; túži po väčšej moci, ale nielen preto, aby pomohla chrániť Oregdom

Meldenes – neortodoxný veľmož, ešte neortodoxnejší bádateľ a hlava tej najneortodoxnejšej rodiny; namiesto záchrany Oregdomu sa zaujíma o uskutočnenie svojho sna

Motu – temná, božsky mocná bytosť známa aj ako „hlasy priepasti“; záchrana čohokoľvek nepatrí medzi jej hlavné, vedľajšie ani doplnkové záujmy

Nébyos – ambiciózny veľmož a blízky priateľ Kerguryona; jeho ochota brániť Oregdom je viac ako otázna

Pria – nadaná bojovníčka unáhlene povýšená na vysokú veľmožku; rada by pomohla zachrániť Oregdom, keby sa ostatní konečne zhodli na tom ako

Sume – veľkňažka techkultistov („pestovačov“) v Hengwidole; nepýtajte sa jej na záchranu Oregdomu, a vlastne ani na nič iné, dobre?

Tawryon – Kerguryonov synovec, ktorého Meldenesove pokusy zmenili na príšeru; svojmu strýkovi ochotne pomôže s čímkoľvek, vrátane záchrany Oregdomu

Teygun – dezertér, vodca jednej z tlúp Apiruov a Tawryonov prastrýko; jeho ochota pomôcť so záchranou Oregdomu je výbušne premenlivá

Utana – nebezpečná božsky mocná bytosť s podobou mladej ženy; záchrana Oregdomu sa prieči jej životnej filozofii existenciu všetkého a každého v prvom rade ukončovať

0

Na tisíc a jednom svete stáli Majáky, bezokenné veže z čer-
vanej pórovitej hmoty také ozrutné, až sa zdalo, že prepichujú
oblohu. Slúžili ako portály do vesmírnych diaľok a zároveň od-
pudzovali kozmické temné sily.

Na tisíc a jednom svete Majáky kedysi stáli, no už stoja len
na tisícke. Veľmoži Oregdomu na malej bazaltovej planéte
Penekmonion zlyhali, neochránili ten svoj, čím na seba a svo-
jich poddaných uvalili ten najvyšší trest.

Vedomie miestneho Majáka však povstalo z trosiek. Ovládlo
telo nebohého panovníka, aby vežu obnovilo a aby prinieslo nádej
na záchranu miest, osád a každého ich obyvateľa.

Čím úplne, ale že úplne skrížilo plány hrdinom nášho príbehu.

1

☉ ÚPÄTIE ŠTÍTOVÝCH HÔR, ČIERNE PUSTATINY

„Nikto, kto pokračoval ďalej, sa nevrátil,“ varovala ostatných Pentea a zastala pred pažerákom údolia, čierneho od prvého brala po poslednú skalú.

Konečne sa dostali do závetria, takže si stiahla šatku, ktorou si chránila tvár pred vetrom. Napriek tomu sa mračila, akoby jej víchor fučal do očí. „Tam číha skaza! Ďalej ma nedostanete!“ vzpierala sa, až sa jej natriasal prešedivený vrkoč.

Pentea sa vydávala na prieskumnícke výpravy aj potom, ako ju na jednej z misií mučili a takmer zabili nájazdníci Apiruovia. Poslušnosť odmietla až dnes, v čase na vzdor najnevhodnejšom.

Zvesti o blížiacej sa trestnej výprave sa šírili ako mor. Aj fámy o rodiacej sa vzbure sa šírili ako mor. (A to isté pravdaže platilo i pre samotný mor.) Vládcovia sa preto snažili udržať poriadok a poslušnosť drastickými opatreniami. Pentea o tom vedela svoje: keď opúšťala svoju prieskumnícku stanicu, míňala čerstvých obesencov. Jeden si slučku vyslúžil rečami, že trestná výprava neušetrí ani prostý ľud, druhý ostatných nahováral, aby sa vykašľali na povinnosti. No a tretieho obesili, lebo sa pri tých rečiach netváril dostatočne pobúrene.

Teraz sa všetci traja na starom brvne bok po boku hompáľali zavesení za krky.

Súviseli, takpovediac.

Pri Pentei sa pristavil mladý prieskumník, ktorého poslali až zo severu Manuvových rovín. Jeho žiariace zreničky prezrádzali, že na údolie aj mohutné Štítové hory v pozadí upiera svoje vnútročné implantáty známe ako druhý zrak. Pentea si, naproti tomu, musela vystačiť s prasknutým starým ďalekohľadom.

„Kwelemahos, pokojne pokračujte bezo mňa, veď tými vašimi žiariacimi očami čoskoro dovidíte na netvorov zámok aj na démonov, ktorí po ňom ostali,“ navrhla. Musela sa premáhať, aby sa nemračila na prieskumníkov článkovitý výstupok pod hrdlom. Útvar, ktorému sa pre červenú farbu hovorilo rubín, typicky nosili len bojovníci a veľmoži. *Šťastkár, zaiste sa narodil do zbohatlíckej rodiny a vyrastal v bezvetrí za mestskými múrmi!* uvažovala. *Tfuj, nech si ide na smrť!*

„Žiaden tunajší prieskumník sa v okolí Štítových hôr nevyzná tak ako vy,“ pochválil ju mladík.

„Iste,“ Pentea kývla k údoliu, „tí lepší tam medzičasom zomreli.“

„A určite sa nám zíde vaša povestná intuícia,“ zdôraznil.

„Tak čo keby ste ju poslúchli?“

Prieskumníčke do chrbta zatlačil hrot zdobeného oštepú. „Menej slov, viac krokov,“ zahundral lendpótis Belor, strohý veterán v čierno-zlatej uniforme. Patril medzi najmocnejších bojových veľmožov Čiernych pustatín a výpravy sa zúčastnil ako ochranca pred tlupami Apiruov.

Žiadna výhra, pomyslela si Pentea, keď sa k nim Belor pridá – polostrapatý, s obrovskými kruhmi pod očami a arómou pivného suda. Pentei napadlo, že fámy o nadchádzajúcej trestnej výprave proti Oregdomu sa nepochybne dostali aj k nemu. *Veľmoži to majú zrátané!* tešila sa. *Bodaj by! Ak sa skryjú, zaraz na nich ukážem prstom. Aj všetkými desiatimi!*

„Nechaj ju! Kwelemahos tu vypustí sondy,“ napomenula Belora ďalšia veľmožka, wikipótia Gedruna, a nezdobenou kopijou mu oštep odklonila.

Penteu jej obhajoba takmer dojala. Iste, naďalej voči nej cítila odpor, ale inej sorty než voči ostatným veľmožom. Gedrune nepriala smrť. Len ťažké zranenie s trvalými následkami. *Krívanie by stačilo*, uvažovala. *Nie, nech k tomu ešte aj škúli!*

V podstate ju mala rada.

Belorovi pod prstami zavrzgalo porisko oštepú. Nachádzal sa síce v Gedruninom panstve, ale po takej asertívnej žiadosti od nižšej (!) veľmožky pôsobil, akoby sa jej ostrím svojej zbrane najradšej pošpáral v žalúdku.

Kwelemahos už stál pri trojici bludov, na ktorých doklusali vybraní členovia výpravy. Boli to zvieratá podobné pštrosom, ale dvakrát väčšie, asi osemkrát šupinatejšie a presne šesťnásťkrát škaredšie. Načrel do koženého vaku, do ktorého si odložil objekty – sondy také drahé, že si ich zväčša mohli dovoliť len veľmoži, a pokúsil sa Penteu upokojiť: „Všetko vyriešim odtiaľto. Tu sme určite ešte v bezpečí.“

Pentea by mu možno aj uverila. Napríklad keby sa s ňou zhováral menej povýšeneckým tónom. Keby sa jej konečne unúval pozrieť do očí.

A hlavne, keby sa Pentea po zásahu modrým svetlom nerozprskla na slizké mračno.

Belor a Gedruna si vymenili pohľady. Žiariace zreničky upreli do diaľky, aby vyhľadali páchatela toho obľudného činu, a priložili si dlane k rubínom, aby urýchlili ich aktivovanie. Článkované objekty sa rozsvietili, červeným jasom sa napojili na vlákna panciera v ich uniformách aj hroty ich zbraní.

Kwelemahos si vymenil pohľad so svojím bludom. Život prieskumníka totiž závisel od toho, či je zviera aspoň spolovice také rýchle, aké je škaredé.